

जायदादिविमोक्षांतां जैवींस्तृष्टिमाह सर्वेत्यादिना तेजोमयः वासनामयः जायद्वासनामये स्वमद्रष्टरितैजसपदप्रयोगात् तस्मिन्ममयेदेहे संकर्षणं अहंकारं ॥ १० ॥ मनसा सह अकल्पयदिति पूर्वोक्तसंबंधः सः सम
नस्कोहंकारः सोऽहमित्यर्थव्याहरत्ततोहं नामाभावदित्यहंकारस्तृष्टिमुक्त्वा सोविभेत्स नारमतेति तदनुवादेन भयारत्यादेर्मनो धर्मस्य श्रवणात्तरुष्टेस्तत्र विवक्षणात् सैषा ब्रह्मगोतिस्तृष्टिर्यन्मर्त्यः सन्नमृतानस्तृज
तेति श्रुतिसाम्यादपि जीवस्तृष्टिप्रकरणमिदमित्यवसीयते ॥ ११ ॥ नाभ्यां पद्ममिति स्वप्नवद्वहिरिव भासमानमपि अंतरे वब्रह्मांडमस्ति मानसत्वात्तस्येति दर्शितं नाभ्यामुपरितिष्ठति विश्वस्यायतनं महदिति श्रुतेः ॥ १२ ॥
पुष्करेनाभिकमले अथयदिदमस्मिन्ब्रह्मपुरे दहरपुंडरीके वेदमेत्यादि श्रुतेरांतरमेव पुष्करमिह प्रतिपत्तव्यं न बाह्यं ब्रह्मपुरे ब्रह्मोपलब्धिस्थाने शरीरे दहरं सूक्ष्मं सः समनस्कोहंकारः पुष्करे स्थित्वा ब्रह्मासर्वभूतस्रष्टा सम
भवदितिसंबंधः लहयपुंडरीकादौ निरुद्धं मन एव सर्वेश्वर इत्यसकृदावेदितं ॥ १३ ॥ तस्मिन्निति एवं लहयपुंडरीके ब्रह्मण आविर्भावो वेति तमोगुणकार्यभूतो मधुर्नाम लयापरनामा योगविघ्नः दिनं दिनलयाभ्यासात् पूर्वजोना

सर्वतेजोमयस्तस्मिन् शयानः पुरुषोत्तमः ॥ सोऽग्रजं सर्वभूतानां संकर्षणमकल्पयत् ॥ १० ॥ आश्रयं सर्वभूतानां मनसेतीह श्रुत्वा ॥ सधारयति भूतानि उभे
भूतं भविष्यती ॥ ११ ॥ ततस्तस्मिन्महाबाहौ प्रादुर्भूते महात्मनि ॥ भास्करप्रतिमं दिव्यं नाभ्यां पद्ममजायत ॥ १२ ॥ सतत्र भगवान्देवः पुष्करे भ्राजयन् दिशः ॥
ब्रह्मासमभवत्ततः सर्वभूतपितामहः ॥ १३ ॥ तस्मिन्नापि महाबाहौ प्रादुर्भूते महात्मनि ॥ तमसा पूर्वजो जज्ञे मधुर्नामहासुरः ॥ १४ ॥ तमुग्रमुग्रकर्माणमुग्रं क
र्मसमास्थितं ॥ ब्रह्मणोपचितिकुर्वन् जघान पुरुषोत्तमः ॥ १५ ॥ तस्य तातवधात्सर्वदेवदानवमानवाः ॥ मधुसूदनमित्याहुर्ऋषभं सर्वसात्वतां ॥ १६ ॥ ब्रह्मानुस
स्तृजे पुत्रान्मानसान् दक्षसप्तमान् ॥ मरीचिमभ्यंगिरसं पुलस्त्यं पुलहं क्रतुं ॥ १७ ॥ मरीचिः कश्यपं तात पुत्रमग्रजमग्रजः ॥ मानसं जनयामास तैजसं ब्रह्मवित्त
मं ॥ १८ ॥ अंगुष्ठात्सस्तृजे ब्रह्मामरीचेरपि पूर्वजं ॥ सोभवद्भरतश्चेष्टदक्षो नाम प्रजापतिः ॥ १९ ॥ तस्य पूर्वमजायंत दशतिस्त्रश्च भारत ॥ प्रजापतेर्दुहितरस्तासां
ज्येष्ठा भवदितिः ॥ २० ॥ सर्वधर्मविशेषज्ञः पुण्यकीर्तिर्महायशः ॥ मारीचः कश्यपस्तात सर्वा सामभवत्पतिः ॥ २१ ॥

दिर्ब्रह्मसायय आविर्भवति ॥ १४ ॥ तमिति अपचिति उन्नतिं पुरुषोत्तमश्चिदात्मा योगे उपस्थितं लयं बोधैर्नैव शमयेदित्यर्थः एतच्च विक्षेपो देरप्युपलक्षणं यदाहुः संप्रदायविदः लये संबोधयेच्चिन्ते विक्षि
पंशमयेत्पुनरित्यादि ॥ १५ ॥ तस्येत्यादिना आंतरस्तृष्टिप्रपंचो यावदध्यायसमाप्ति सात्परमात्मा तद्वतां सात्वतां योगिनामित्यर्थः ॥ १६ ॥ ब्रह्मेति मानसत्वं यद्यपि तुल्यं तथापि योगिनां
जितमनस्कत्वाः स्तृष्टिर्न दुःखदामूढानां अतथात्वाद्दुःखदाज्ञानाज्ञानकृतावेव हि मोक्षबंधाविति प्रसिद्धं अत्र द्वयाहं प्राजापत्या देवाश्चासुराश्च तत्र कानीयसा एव देवा ज्ञायसा असुरास्त एषु लोकेष्वस्पर्धंतीति श्रुत्यनुसारे
ण शमादयो देवाः शास्त्रबलेन निष्पाद्यतया यत्नसाध्यत्वात्कनिष्ठाः कामादयोऽसुराः स्वाभाविकत्वाज्ज्येष्ठाः तेषां आत्मानं गोचयितुं मोहपाशैर्बद्धुंच मिथः स्पर्धमानानां यदा विष्णवाख्यं सत्त्वं बद्धेत तदा देवानां ज
योऽसुराणां पराजयश्चात्मविमोके हेतुर्भवतीत्याख्यायिका तात्पर्यं पदार्थः स्पष्टः ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥